

مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان
دوره ۱۴، شماره ۵۴، بهار ۱۳۸۵، صفحات ۵۶ تا ۵۹

گزارش یک مورد عفونت منتشر BCG در بیمار مبتلا به نقص ایمنی توأم شدید (SCID) با عالیم استخوانی

دکتر مهناز صادقی شبستری^{*}، دکتر حمیده حسین پور فیضی^{**}

نویسنده‌ی مسئول: تبریز، دانشگاه علوم پزشکی تبریز
dr.sadeghim2004@yahoo.com

دریافت: ۸۴/۱۱/۸ پذیرش: ۸۵/۵/۲۳

چکیده

واکنش‌های جانبی به دنبال تزریق واکسن BCG (باسیل کالمت گرین) نادر بوده و یا به صورت لنفاویتیت یا اوستئیت بروز می‌نماید. یکی از عوارض بسیار نادر این واکسن، عفونت منتشر مایکروبکتریایی است که اغلب در کودکان دچار نقص سیستم ایمنی اتفاق می‌افتد. در این مقاله یک مورد از عفونت منتشر BCG در شیرخوار ۴ ماهه‌ای گزارش می‌شود که دچار نقص ایمنی توأم شدید (SCID) بود. در رادیوگرافی، ضایعات اوستئولیتیک متعدد در انداختها و جمجمه، در سونوگرافی شکم، ندول‌های متعدد در کبد و طحال؛ در رادیوگرافی سینه، کلورت‌های منتشر بینابینی و در کشت ترشحات معده از نظر مایکروبکتریوم بویس مثبت گزارش گردید.

واژگان کلیدی: عفونت منتشر BCG، نقص ایمنی توأم شدید (SCID)، ضایعات اوستئولیتیک، مایکروبکتریوم بویس

مقدمه

کشنده است. نکته‌ی قابل توجه و مهم‌تر آن است که در ۸۶ درصد از این موارد نقص ایمنی به صورت موقت یا دائمی، گزارش شده است (۴,۵). بیماری نقص ایمنی توأم شدید (Severe Combined Immuno deficiency [SCID]) نیز یک اختلال ارثی اولیه و حاصل جهش‌های متعدد رئتیکی است که سبب فقدان تمام عملکردهای ایمنی می‌شود، بنابراین کودکان مبتلا در همان ۶ ماه اول زندگی دچار عفونت‌های شدید ویروسی و باکتریایی شده و در صورت عدم درمان فوت می‌کنند. این بیماری نیز نادر بوده و شیوع ۵۰ الی ۱۰۰ هزار در هر تولد زنده برای آن برآورده شده است (۶). هدف از این مقاله توصیف تظاهرات رادیولوژیکی عفونت منتشر BCG در یک شیرخوار مبتلا

واکسن BCG (Bacillus Calmette-Guerin) حاوی باسیل گاوی زنده‌ی ضعیف شده مایکروبکتریوم بویس است که با تحریک سیستم ایمنی به منظور پیشگیری از سل در سطح جهانی تجویز می‌شود (۱). واکنش‌های جانبی به دنبال تزریق این واکسن نادر است (بین صفر تا ۲۳/۸ درصد). شایع‌ترین عارضه، لنفاویت (۰/۹ مورد به ازای هر ۱۰۰۰ کودک واکسینه شده) و پس از آن اوستئیت (۰/۳۹، ۰/۳۹ الی ۰/۱ الی ۰/۹ میلیون کودک واکسینه) است، ولی این واکسن می‌تواند هریک میلیون کودک واکسینه شود (بین ۰/۱ الی ۰/۳۹ مورد به ازای هریک میلیون کودک واکسینه) (۲,۳). این عفونت منتشر می‌تواند استخوان‌ها، مفاصل، کبد، طحال و غدد لنفاوی را گرفتار کرده و در ۵۰ الی ۷۱ درصد از موارد

* فوق تخصص ایمونولوژی آرژی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی تبریز

** متخصص رادیولوژی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی تبریز

(مقدار نرمال ۱۰ تا ۴۶)، ۲۳ میلی‌گرم در دسی‌لیتر (مقدار نرمال ۲۶ تا ۶۰ درصد)؛ ۲ درصد (مقدار نرمال ۶۱ تا ۷۹ درصد)، ۱/۵ CD₄ درصد (مقدار نرمال ۳۶ تا ۴۵ درصد)، ۰/۶ CD₈ درصد (مقدار نرمال ۱۶ تا ۳۴ درصد)، CD₂₀ ۲۵ درصد (مقدار نرمال ۱۹ تا ۳۱ درصد)، CD₁₉ ۱۳ درصد (مقدار نرمال ۵ تا ۱۰ درصد)، CD₅₆ منفی (مقدار نرمال ۵/۲ تا ۱۶ درصد) گزارش شد. به این ترتیب SCID برای بیمار محتمل بود که با توجه به نتایج آزمایشگاهی و سابقهٔ دو فرزند مبتلا که هر دو مذکور بودند، احتمالاً نوع تشخیصی دو فرزند مبتلا که هر دو مذکور بودند، احتمالاً نوع chain deficiency (x-linked) و یا نوع اتوزوم مغلوب (Jack₃ deficiency) مطرح شد.

برای بررسی بیشتر ضایعات استخوانی، اسکن استخوان با تکنژیوم ^{۹۹}mTc (۹۹mTc) انجام شد که ضایعات اوستئولیتیک در قسمت میانی هر دو بازو و جمجمه گزارش شد. با تشخیص احتمالی عفونت متشر BCG درمان سل شروع ولی چند روز بعد بیمار با رضایت شخصی بدون انجام بیوپسی از کبد مرخص و سپس فوت شد. در پی گیری‌های بعدی برای تشخیص نهایی، جواب توباز معده از نظر باسیل اسیدفست مثبت و با رشد میکرووارگانیسم درمحیط کشت بوسی، تشخیص عفونت متشر BCG در زمینهٔ نقص ایمنی توانم شدید (SCID) تایید گردید.

بحث

یک واکسن زنده‌ی ضعیف شدهٔ باکتریایی برای BCG شیرخوارانی است که درکشورهایی که شیوع بالایی از عفونت مایکروبکتریوم توپرکلوزیس وجود دارد، تلقیح می‌شود (۷). واکسیناسیون BCG جزء برنامهٔ گسترش ایمن سازی (EPI) کشوری است.

مطالعات متعدد نشان داده است که با واکسیناسیون نوزادان می‌توان از بروز موارد خطیر و مرگ‌زای بیماری یعنی سل ارزنی و منثیت سلی جلوگیری به عمل آورد (۸).

به SCID است که در سال ۱۳۸۳ در مرکز آموزشی درمانی کودکان تبریز بستری شده بود.

گزارش مورد

شیرخوار، پسر ۴ ماهه‌ای باتب بالا، بی‌قراری و سابقهٔ کاندیدای مقاوم دهان بود که ۲ ماه قبل در بیمارستان پذیرش شد. بیمار حاصل زایمان طبیعی با آپگار بالا و ترم بوده و از شیر مادر تغذیه می‌کرد. فرزند قبلی (پسر) خانواده با تابلوی هپاتومگالی و برفک مقاوم دهان بدون بررسی‌های تشخیصی در ۶ ماهگی فوت شده بود و پدر و مادر منسوب نبودند. در معاینه، وزن کودک ۵/۴ کیلوگرم، قد ۵۶ سانتی‌متر، دور سر ۴۲ سانتی‌متر، درجهٔ حرارت ۳۸/۵ درجهٔ سانتی‌گراد اندازه‌گیری شد. کودک رنگ پریده، دارای کاندیدای متشر در دهان بود، محل تزریق واکسن BCG بدون آدنوپاتی و در معاینه شکم هپاتوساپلنومگالی واضح وجود داشت. در آزمایشات روتین تعداد گلبول‌های سفید خون ۹۵۰۰ با لنفوپنی واضح (۶ درصد، معادل ۵۷۰ عدد لنفوسيت) گزارش شد. نتیجهٔ رادیوگرافی قفسه‌ی سینه، آتروفری کامل تیموس با کدورت‌های متشر ایترستیسیل در ریه‌ها، شبیه به نمای کندوی عسل (Honey Combing) بود. در رادیوگرافی اندام، ضایعات اوستئولیتیک متشر اسکلتی به ویژه در استخوان‌های اندام‌های تحتانی و فوقانی و کالواریوم با حاشیه‌ی مشخص غیراسکلروزه و نمای کلی بیدخورده (Moth Eaten) گزارش شد و به دلیل علایم انفیلترازیون ریه و مغز استخوان، با تشخیص احتمالی هیستوسیتوز (ترسیو)، آسپیراسیون مغز استخوان انجام و نتیجهٔ منفی گزارش شد. در سونوگرافی از شکم، تصاویر بی‌شمار ندول هیپواکو با اندازه‌های متغیر (متوسط زیر ۵ میلی‌متر) در متن پارانشیم کبد و طحال مشاهده شد.

در بررسی‌های ایمونولوژیک IgG ۷۰ میلی‌گرم در دسی‌لیتر (مقدار نرمال ۲۴۱ تا ۶۱۳)، IgA ۱۱ میلی‌گرم در دسی‌لیتر

جمجمه بدون افزایش ضخامت کورتکس وجود داشت. در بیماری که در این مقاله معرفی می‌شود، بیشترین تراکم ضایعات در نواحی متافیزی استخوان‌های دراز اندام‌های تحتانی (به ویژه ران و درشت نی) و در درجه‌ی بعد در اندام‌های فوقانی و نواحی دیافیزی و سقف جمجمه موجود بود و نمای رادیوگرافیک به صورت نواحی اوستئولیتیک بدون واکنش اسکلروزان با حاشیه‌ی واضح و اندازه‌ی ریز با نمای کلی بید خورده (Moth Eaten Osteolysis) دیده شد. تشخیص افتراقی ضایعات استخوانی اوستئولیتیک متعدد در شیر خواران شامل: متاستازهای متشر استخوانی از جمله لوسمی، نروبلاستوم، رابدوپیوسارکوم و هیستوسیتوز X نوع لترسیو می‌باشد. در نروبلاستوم متاستاتیک و لوسمی تظاهرات رادیولوژیک مشابه، به صورت تخریب بید خورده و معمولاً با تشکیل استخوان جدید (new-bone) پریوستی همراه است. ضایعات هیستوسیتوز X ممکن است استخوان را تخریب کرده یا به کورتکس گسترش یابد، ولی معمولاً تشکیل استخوان جدید پریوستال (New Bone Formation) وجود دارد (۱۳). از طرف دیگر عفونت متشر BCG در بیماران مبتلا به SCID ممکن است ریه، کبد، طحال و غدد لنفاوی را نیز درگیر کند. در بیمار ما نیز گرفتاری کبد و طحال به صورت هپاتوسیلنومگالی همراه با ندول‌های متعدد هیپوآکرو در متن آنها وجود داشت که می‌توانست مناطقی با نکروز کازیفیه باشند. چنان که گرفتاری متشر ریه همراه با توبیاژ مثبت از نظر باسیل اسیدوفست نیز تاییدی بر این مسئله است. در نهایت رشد سوش مایکوباکتریوم بویس در محیط کشت مخصوص، عفونت متشر BCG را در شیرخوار مبتلا به SCID اثبات نمود.

نتیجه گیری

واکسیناسیون BCG در کشور ما جزء برنامه‌ی واکسیناسیون کشوری است که به تمام نوزادان در بدو تولد

واکسن نسبتاً بی‌ضرری است که با شیوع پایینی از عوارض همراه است (کمتر از ۱ درصد). شایع‌ترین عوارض آن واکنش‌های موضعی، پرحساسیتی، لنفادنیت موضعی، آبسه و یا تشکیل فیستول در محل می‌باشد (۷).

عفونت متشر BCG، خطرناک‌ترین عارضه‌ی واکسیناسیون BCG است که در کمتر از یک مورد در هریک میلیون فرد واکسینه دیده شده و براساس گزارشات در کودکانی که اختلالات اینمی نظری SCID، بیماری گرانولوماتوز مزم (CGD)، سندرم دی جرج شدید، ایدز یا نقص اینمی ایدیوپاتیک با منشاء ژنتیکی دارند، اتفاق می‌افتد (۷). بیماری SCID یکی از شایع‌ترین این اختلالات است که معمولاً در دوره‌ی شیرخوارگی با عفونت‌های مکرر جدی و اختلال در اینمی سلوی و هومورال مشخص می‌شود. تزریق BCG در این گروه از بیماران ممنوع است ولی معمولاً آن‌ها قبل از تشخیص بیماری واکسینه می‌شوند (بدو تولد). گاهی اوقات نیز اختلالات سیستم اینمی پس از بروز و پیشرفت عوارض BCG BCG تشخیص داده می‌شوند (۹). عفونت متشر BCG می‌تواند هر اندامی را گرفتار کرده و معمولاً کشنده می‌باشد (۱۰). تظاهرات رادیولوژیکی آن به طور عمده به صورت اوستئومیلت بوده و در سنین بین سه ماهگی تا ۵ سالگی ظاهر می‌شود (۶). در اوستئومیلت ناشی از BCG متافیز یا اپی‌فیز استخوان‌های بلند، ستون فقرات، دنده، جناغ و استخوان‌های توبولار انگشتان دست و پا شایع‌ترین محل‌های ابتلا هستند (۱۱). در کودکانی که از نظر اینمی سالم می‌باشند، ضایعات اوستئومیلت معمولاً به صورت منفرد و با حاشیه‌ی اسکلروتیک ظاهر می‌شوند (۱۲). در حالی که در کودکان مبتلا به نقص اینمی، گرفتاری متشر استخوان‌ها وجود دارد. عده‌ای از محققان (۱۳) موردی از عفونت متشر BCG را در یک شیرخوار ۹ ماهه‌ی مونث مبتلا به SCID گزارش کردند که اوستئومیلت متشر و وسیع در متافیز استخوان ران، قسمت ابتدای استخوان درشت نی، شفت‌های هردو بازو، دندنهای و

شیرخوارانی که دچار عوارض ناشی از تلقیح واکسن BCG شده‌اند بایستی دقت بیشتری کرد و در صورت نیاز آزمایشات و بررسی‌های لازم را انجام داد.

تلقیح می‌شود و از آنجایی که عفونت منتشر BCG در بیمارانی اتفاق می‌افتد که دچار اختلال در سیستم ایمنی می‌باشند، بنابر این به نظر می‌رسد که در برخورد با

منابع

- 1- Grange JM. Complications of bacilli Calmette-Guerin (BCG) vaccination and immunotherapy and their management. *Commun Dis Public Health.* 1998; 1: 84-8.
- 2- Bahri I, Boudawara T, Makni S, et al. Disseminated BCG infection: a four case study. *Med Mal Infect.* 2001; 31: 549-53.
- 3- Lott A. BCG complication: estimates of the risk among vaccinated subjects and statistical analysis of their characteristics. *Adv Tuberc Res.* 1984; 21: 107-93.
- 4- Hugosson C, Harfi H. Disseminated BCG-ostemyelitis in congenital Immunodeficiency. *Pediatr Radiol.* 1991; 21: 384-5.
- 5- Talbot EA, Perkins MD, Fagundes S, Silva M, Frothingham R. Disseminated BCG disease after vaccination : case report and review. *Clin Infect Dis.* 1997; 24: 1139-46.
- 6- Kalman L, Lindegren ML, Kobrynski L, et al. Mutations in genes required for T-Cell development. Genomics and Disease Prevention. *Huge Review CDC.* 2004; 6 (1): 16-26.
- 7- Milstein JB, Gibson JJ. Quality control of BCG vaccine by WHO: a review of factors that may influence vaccine effectiveness and safety. *Bull World Health Organ.* 1990; 68: 93-108.
- 8- دکترسید میرحقانی، مهشید ناصحی. راهنمای کشوری مبارزه با سل، مصوب کمیته فنی کشوری مبارزه با سل، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی. تهران: معاونت سلامت، مرکز مدیریت بیماری‌ها، ۱۳۸۱، صفحه ۶۶.
- 9- Han T, Kim IO, Sun Kim W, Mo Yeon K. Disseminated BCG infection in a patient with severe combined immunodeficiency. *Korean J Radiol.* 2000; 1 (2): 114-7.
- 10- Nishi J, Kamenosono A, Sarker KP, Yoshino S, Ikei J, Matsuda Y. Bacille Calmette-Guerin ostemyelitis. *Pediatr Infect Dis J.* 1997; 16: 332-3.
- 11- Mortensson W, Eklof O, Jorulf H. Radiologic aspects of BCG osteomyelitis in infants and children. *Acta Radiol Diagn.* 1976; 17: 845-55.
- 12- Arias FG, Rodriguez M, Hernandez JG, Gonzalvo P, Oreense M. Osteomyelitis deriving BCG-vaccination. *Pediatr Radiol.* 1987; 17: 166-7.
- 13- Rogers LF. *Metabolic, Endocrine, and Related Bone Diseases*. In: Juhi JH, Crummy AB (editors). *Paul and Juhl's Essentials of Radiologic Imaging*. Philadelphia: Lippincott Co; 1993, 262-4.